

Osztálykirándulás

Barlangászás Orfűn

A vonat hangosan zakatolva gördült ki velünk az állomásról, elindultunk az első gimis ott alvós kirándulásunkra, Orfűre. Hosszú volt az utazás, de az idő gyorsan elrepült. Sokat neveltünk, beszélgettünk, kártyáztunk és mindeközben egyre jobban megismertük egymást. Kiszakadtunk a megszokott keretek közül és felszabadultan vágtunk egymás szavába, annyi volt a mondanivalónk. Lankás tájakon haladtunk el, utunkat végigkísérték az esőfelhők.

A szállásunkra megérkezve rögtön berendezkedtünk és miután meghallgattunk egy rövid előadást a környék barlangjairól, kőzeteiről kezdődhetett a társas est. Később sokan egy szobában gyűltünk össze és ott folytatódott az éjszakába nyúló jókedvű sztorizgatás.

Másnap korán keltünk és miután megkaptuk a barlangász felszerelésünket: piros overált, kobakot és (egyesek kis piros) gumicsizmát, csoportokra oszlottunk és vártuk, hogy kezdetét vegye a nagy kaland. A barlang szájához hosszú erdei séta vezetett egy kiapadt patakmederben, szitáló esőben. Vidáman tettük meg az utat, kicsit izgulva, vajon mi vár ránk odalent. A fiú csapatot megvártuk, hogy visszaérjenek és kíváncsian kérdeztük őket a tapasztaltakról. Szerencsére megnyugtató, mosolygós válaszokat kaptunk, így mi is leereszkedtünk a mélybe.

Már az elején is nagyon szűk volt a hely, hanyattfekvésben toltuk magunkat előre, néhol kiszélesedett a járat, volt, ahol többen fel tudunk állni egyszerre. Hatalmas cseppköveket láttunk, 8 méteres létrákon másztunk egyre lejjebb. Denevérek szárnycsapásait hallottuk felettünk, tiszta maszat lett a kezünk, néhol puha, agyagos volt a fal. Odabent hűvös, üde levegő áramlott, csend honolt és feketeség. Egyszer, pár percre mindenki lekapcsolta a fejlámpáját és a koromsötétben hallgattuk a lélegzetvételünket, nagyon megnyugtató élmény volt, olyan, amit nem fogunk elfelejteni soha. A barlangból kiérve megkönnyebbülten és büszkén indultunk vissza a többiekhez, de ekkorra már nagyon esett, a fák lomjai sem tudták felfogni a sok vizet. Hatalmas sárban cuppogtak a gumicsizmáink. Mindenki csupa sár volt, estünk-keltünk az erdőben, egymást támogatva, nevetve értünk a szállásra, ahol finom illatok áradtak a levegőben, a fiúk közösen palacsintát sütöttek.

Egy kis pihenés után indult a második túra, de ide már nem ment mindenki. Megfáradva, boldogan vacsoráztunk együtt és a napközben történeteket ecseteltük egymásnak. Estefelé csapatépítő játékokat játszottunk, és már akkor bántuk, hogy holnap haza kell mennünk, úgy maradtunk volna még.

Dimbes-dombos tájon szaladt velünk a vonat, römi-partik végtelen sora, hangos nevetések és álmosan rebbenő szempillák jellemezték társaságunkat. Ez a három nap összekovácsolt bennünket, felejthetetlen emlékekkel gazdagodtunk.

Fáradtan de élményektől csordult szívvel hajtottuk otthon álomra a fejünket, már előre várva a következő osztálykirándulást.